

Biblioteka Jagiellońska.

Matczynski

N: 6026

..

↓

17. 26

Дар WTi Амил. Математический

$\frac{14}{3}$ 201

1901. Cl. 135.

11

11

Amelia Mattingly

PA. July 16 18 March 1880

11

IV

Karol Lomnicki stajaciel w Warszawie i Wiedniu w 1880 r.

Jan
 reg
 jan
 stie
 Ter
 ho
 pr
 bra

 go
 Jan
 Sob
 nie
 —
 Ve
 An
 gr
 reg
 non
 New
 ne
 rap
 min
 Kau
 pr
 be
 ni
 Kau
 bank

Krótka wiadomość
o Marku Matczyńskim
i o autografie Testamentu jego
przez Albrechta Ed. Koźmiana właściciela Piotrowie
o mil obwie od Inblina

Między rękopisami które posiadam policzam jako niżej wartości ten, Testament Marka Matczyńskiego wojewody ruskiego, najpoufalszego i najprzerwieńszego przyjaciel króla Jana III. Posiadanie tego autografu wimien jestem przyjaźni s. p. Stanisława Kownackiego właściciela Łuzela wsi w cyrkule Łutkier, skiem powozonej, która należała niegdys do Matczyńskiego wojewody ruskiego. Testament ten wynaleziony został między papierami gruntowemi - ten nie był, ko wyjaśnia niektóre szczegóły życia samego Matczyńskiego, nie tylko daje nam poznać jego umysł, jego charakter, jego obywatelstwo, ale nadto jest obrazem jego, brzeń i obyczajów ówczesnych.

Marek Matczyński herbu Jastrzębiec, pochodził z rodu na Rusi osiadłego, go zażył żywot dnia 8° Maja 1635 roku. - Wychowanym może był w domu Jakóba Sobieskiego, kasztelana krakowskiego, zaprzyjaźnił się zarem z Janem Sobieskim, po wymiesieniu tegoż, na tron, wstąpił do jego boku, obdarzony od niego, mianowaniem został komiarszym koronnym. 1) Roku 1674 otrzymał

1) Sądządy w historii króla Jana Sobieskiego wspomina o nielocajnym stosunku Marka Matczyńskiego do Jana Sobieskiego w r. 1665. 2 Lipca w Polnie był przyjaźni z król panowie brak my swy dy, gwintarce od pramiuli x r kossiny przez smouh pudsadnych. Marek Matczyński tedy mludy oficer, kló, reyo z Sobieskim turyta przyjaźni koleżeńska x mykta w wojsku, wyruszył z wielką pompą, z rozmasy, nową, drogiemi kamieniami wysadzaws, kotens, w r kach, prosić królową (Henrieka Gonzague de Neweri) w imieniu Sobieskiego (marszałka koronnego i hetmana polnego) o rękę jej damy honoru, wej (Maryi Kazimierzy d'Argnieu wdowy pohamajskim). Potem rychwałat ródny ówczesnego x my, zają, w dlużej morie iudowne x my i niepotórnaue enoty bohateru, od którego był postany. W imie, min królowej odprzechiat jej kawaler, wynosau pod niebiau ródziki, skromno i iwiecne dary pami, kuuois kiej. Królowa przyzekała rękę wojenowidny i ródzika na jej gtonę kuztownu, koronę, x tuzonu u jej ródz, pnuw wierneyo Matczyńskiego. Po zastubimiu dniu Lipca 1665 był przyznany do uroczystego przyjęcia obecnych gości. Pani Sobieska, która nie opuściła jeszcze zamku data się ródzici w całym blasku swej pijskno, x i pasadnego stroju na tronie sauej Hendriki do Gonzague jakby się zdawata robić na nim piermierzem, próbz. Kawalerz królowej był przy jej boku. Mateusz Matczyński wysłał posłać wysytskich Panów obecnych na mrozojnym bankiecie a w porządku jak ród at gości postonnie ich pndstarniali się w ich imieniu składając podarunki s'ubore.

stanowisko Grabonickie, roku 1678, wyznaczone był przez & rinyri do Komisji Główny, skąd jak śmiały haturski / Tom I karta 736: / Pod czas wyprawy Szwedzkiej, nieodstępnym był Króla tatarskim. W której też zostało w listach do zony pisanych o nim wspomina; i taki w liście V donosi że za królowa dobrego i pishnego dał wronnych sztychów, kló, re tegoż momentu, kiedy Karat, leż par Komisji koronny, & obracaniem ich zatrzy, mat in, pomieszczenia że się Donicziat ze Tró E. Conte ma pięniędkie które pro, zycyły w Niemcy. W liście I wspomina, że szlacheńskiemu rezydent, przemówił się o parę pishnych króli dla Cesarza, Alóre by on od Króla zycyły sobie otrzymać. W liście III opowiada się klęskę pod Parkanami i wymieniają osoby, które go na chrzcie nie odstąpiły, najprzód Komiszygo koronnego wspomina, jemu boniem w intocie, ocalenie życia, w tej potrzebie był rymier, jak się na to z gadyją wyszkie podania wspomina. Daley tak w tych storach opowiada ten wypadek: „De sorte que se tournant, vers le grand Euyer son fidél ami, pour lui dire qu'il n'en pouvait plus, celui-ci, lui fit lâcher tout-à-fait la bride sur le col. du cheval dont il était sûr, et prit le Roi par dessous le bras droit, comme un gentilhomme Lithouanois, nommé Cerkias le prit par le gauche, pour le soutenir en courant, ce que ces deux personnes firent, jusqu'à la fin, sans abandonner jamais leur Maître, ce qui ils sauvèrent ainsi la vie, particulièrement le grand Euyer, qui de l'autre main, relevait la tête du Roi par dessous le menton, pour l'empêcher d'être étouffé ou suffoqué, en l'abaissant sur la poitrine.” i dodaje Daley tak w przy, pishku na marginesie: „C'est ce Mathews / nie Maiej też Marek / Matczyński son fidèle ami, qu'il a fait ensuite successivement, Chambelan, Palatin et Trésorier.” Coyer opisuje te wiezki dodaje: „Le grand Euyer Matczyński, lui fait un bouclier de son corps, en présentant le pistolet au Turc, qu'il vient à bout d'écarter par cette contenance ferme.”

W czasie gdy Król osobieci nawierat na karmarnony namiot węgry pod szwedziem wronny Matczyński tatarski wiozł przed Królem jego w tożnis, królewski, & tatars, Komercyorkas. Salvandy historia Króla Janu III. Opisuje klęskę pod Parkanami niedzielnia: Turck jeden dostrzył sabla ra, mienia królewskiego, zabity przez jednego tatarskiego, który w tej chwili saupadł trupem. Dobria która była scena tej strasznej rzeki; była najczonna przyorkami, poprzechynaus, rozprozami, okryty, ni mianami zastaw, trupami, zarralona, kupami laus, chorągwi, cymbalów, bębnow, które porucali wiekaj, cy. Licz na formek wyszkiech ty proz. kęd, konie utarrienne padaly jedne na drugie, każde spu dnis, cę było smieria, dla jedzka, koni Króla, pomimo ogromnego cizaru, kilorui drrigat, mi potkmit się am raru. Leiat w potrod skat, brózu, przepasui; ten szybki jego biez prozuchodit sity jego pana. Janu III nie był już mlody. Nie był przyzryczajony do wiezki, jego grałonne naruszenie, jego smutek przyzrymity się do zms, exauia, kras, exona rška nie mogła już utrzymać cugla. Głona xmi, szona y.

Prubnickowski zaś wspomina, że król cofnąwszy się na milę z porady Materyńskiego, stręgo, karat formowu obóz i tam zgromadził reszyszkę ukończyc chorągwi. Nie mógł król zapomnieć kim był wimien ocalenie życia - w tej porazie. Nie przypomniał doświadczonej wierności Materyńskiego, który też od wyprawy Wiedeńskiej rozastał w znałem i majątkim. Roku 1686 został wojewodą Półkierskim, a będąc porciennikiem i przyjacielm królewskim, jedynych zawiadów, drugich natrętnego wymagania doświadczył. Między listami Aleksandra Łaturskiego znajduje się jeden z Tom I kart. 1065 i do Materyńskiego pisany, w którym tenże biskup, niechcąc jak powiada, sędzić samego króla, ma je się do niego z usprawiedliwieniem, prosi aby je Monarsze przedstawił. W liście zaś opinijowym sejm Głuchowski R. 1688 wspomina Łaturski o sąsiadzie między Materyńskim a marszałkiem koronnym Lubomirskim - który rozgniewany iż jeden z dworskich królewskich, dał polixetk jednemu ze stryż jego zarządca od Materyńskiego wydarza zuchwałca, który dostojności marszałkowską, tu zmierną, go stryżi jego obraził - dał Łubomirski iż, jeżeli wojewoda Półki nie uszyje zadość temu zuchwałcu, jego samego prąd sąd zapowrze, a gdyby się nie stawił, otrąbi go rozkazem jako nie stającego u prawa. Nie wspomina Łaturski jak się ta sprzeczka skończyła - Materyński zaś nie obstarzał przy doświadczeniu Pana swego, nrazcuno go też jako zuchwałca królewskiego - w roku 1689. Gdy na Sejmie Kazimierz Opulski biskup Chetmistrz mniostwy się gniemem

zwierzona była na przesiach. Materyński, podobnie jak i Komiuszy koronny, i Czarkus szlachcic Litewski trzymali go kładą z myj strony na koniu, zagrazając pistoletem spahorn, którzy się zbliżali do niego. Jedyną Torra, która mówił, były pytające się o syna ale o tym nie nie wiedziawo. Król przygniewany, postrachony zadyścauy, leżał prawie nie oddychając, rozciągnięty na stronie, powód otawra, jących go zapraszających smych wódzów. Zarówny upadł na Ducha i na ciele. Jedyny znak życia który okazywał, były zapytania względem syna, którego los zawsze jessze był tajemnicą. Wiedziawo tylko iż niyaki oficer francuzki mu ratował życie, zaprowadziwszy go do oddalonej Kapticy, gdzie oczekiwał pomocy. Komiuszy koronny polecił aby go wyswobodzić i sprowadzić go do ojca. Na widok jego król podniósł oczy, i popatrzył na niego smętnym wzrokiem. W liście do Królowej 8te 8^{br} mila od Gramu 1683 wspomina o tem król i Janfurkowski przywodzi swemu i karatarnym przykładem ukończył, o którym się potem frasował, mi zaraż się o nim Dmiedziarscy, ztem mato na miejscu nie skonali; sauzus tylko sumoosm za woj, skiem ukończytem, to w tej niezawiniu jeden drugiego z kumia spychał, jeden przez drugiego padał, jako się to stalo nieborakom p. wojewodzie pomorskiemu p. Deuhof; i który stawie został i innych nie mato. Ze mny byli p. Komiuszy koronny p. Materyński; p. starosta Łucki, p. Czarkas, p. Piekarcki, p. Wszołski torurys chorągwi mojej cesarskiej i rajtar nieznanomy który nam stawał za rozamny rianek, a ja oimy.

rzekł do Króla, „albo przestani panować, albo sędzię sprawiedliwie” i gdy przywrócić pręgi, siłę Króla, wyszedł z Senatu wśród gwałtowności i porażonego obrzęcia, Matuszyński obrząpawu wręgo i przyjacielowi znieść nie mogąc, ca inordinato zelo - z niepomiarowaną gwałtownością, jak pociąga Łatuski - z obelżywymi słowami porzucił na całe dworkiemi i w obecności Króla rzekł, że biskupów należy wygnąć z Senatu, a odstąpić do Przymruż. - Wówczas Łatuski jak sam trzeci, przetoż w swoim imieniu: „ze my biskupi, nie uradziliśmy się biskupami, lecz szałachy i ze ci najczęściej porzucił, przeciwno twierdząc, którzy go najmniej wspierają. - Król jednak uchwycił się za rękę Łatuskiego i odwrócił się: „bez wstydu, pięćdziesiąt także należy do naszych.” i sprzeczek to nastąpił: Łatuski str. 1105; 1136 i

Gdy w tymże roku Marcin Kamojński podskarbi koronny zmarł, Król podskarbiem oddał Matuszyńskiemu. Łatuski trzeci ze gdy Król obmijał się w wyborze zainicjował radę jego - on rzekł, iż należy przemieścić nad innymi męża prawego a razem przyjaciela W. K. M. - wskazywał temi słowami, Matuszyńskiego, który zupełnie sprzeczek królewski pociągał. R. 1690 dnia 16 Listopada Marek Matuszyński jako podskarbi koronny, podpisał się na Interdykcji ślubnej królewicza Jakóba z Jadwigą Anną, córką palatyna Reńskiego - i w tomie I Łatuskiego str. 1224; znajduje się list Matuszyńskiego pisany w R. 1691 ze Wrocławia dnia 20 sierpnia - podziękował krótkiej Multańskiej wyprawie, w którym donosi o zjedzie w Wrocławiu i o ucieczce tamże wypraw, na której znajdował się nie mógł dla kłosa nóg - o czym z zalem wspominając dodaje, że on sam nie mógł się żywić lepszymi potrawami, ani dobrą winem i pokrzepić; jest drugi list jego w Łatuskiego na str. 1235 - opisujący wyprawę Multańską w roku następnym 1692 Stanisław Jabłonowski po śmierci Andrzeja Łotockiego postąpił z województwa Puskiego na kasztelanii krakowskiej - Do nim więc Matuszyński został wojewódzą Puskim - zdawszy podskarbiem królowi dnia 29 Maja Hieronimowi Lubomirskiemu R. 1694 jako jeden z piętnastu wyznaczonych do zawarcia małżeństwa Terezy Konegny, córki Jana III z elektorem Bawarskim, podpisał Akt Interdykcji pisany na Wawrze i wstąpił do województwa i jeńcami ziem Puskich, starosty Belkian, Strubieszowskim i Brudarskim. R. 1695 znajduje się w Wawrze archiwum wygotował testament - Jan III zmarł 17 Czerwca R. 1696. - Matuszyński który

1) Piętnastu wyznaczonych katafalki, na którym wystawione zostało ciało Króla nieburzyka Bysy jego objawiają spustoszona nieregularnego braku, którego zarysów nie przypiętych śmierci. Sukaję, rządzie za przepaskę królewską, aby ozdobić to zmiatać czoło; lecz królowa pochowana wszystkie klejnoty, i dają od niej korony, lecz wrócić się takowej daję z łajdakami, jak pociąga, aby ją nie pochować królowi Jakóbu; a tak kiedy Król leży z gotą gwałtownością, młody Matuszyński, który z zalem po nim zmarł w kilka tygodni, ozdobił gwałtownością jego przytłaczając, zmiatając promieni, nie godną koronę dla takiego Króla i: Saksawcy i/

był jego pierwszym pomiernikiem a przystem przetożonym nad oddziałem strażi Osoby
 Królewskiej trzymającym, dwómia dwójt zarax - jak imiała Łatniski, jak są znowdnie
 rzecy twierdzi, bo gdy się corax myxi wzmieśi spódnierat, wstrzymamy się, ujrax w
 swoim postępie. - Niechżei przeimr niemu objawita się bezwrotnie po smierci Króla.
 Wójerrada Ptocki głwino zaraxt szukał, że xaucek Warszawski, którego strax do
 niego jako do starosty nalezata, był nieprawnie obsadzony przez perne osoby rżka,
 xujax Marka Matczyńskiego - Jan Dworax wójerrada Sieradzki, jego takze miał
 na celu, gdy xudat axiby ci, którzy do wyromnego niemia z Turki Króla doszli,
 nie byli więcej koxtem Rzeczy pospolitej wstrzymywani -

Łatniski w Tomie 2^{im} na karze 47, ciekawce podaje szczegóły o kłopotach,
 skin. Niektóre w niżej leżym smietle gmditarriaja postępywanie jego. - Mówi
 on że wójerrada Sieradzki, odkaxyt go, iż swoje wżasne piemiędzy pomniżata z
 skasbanii p^o Królu p^orostatimi, axiby pod ich ostony mógł je z kraju wypro,
 wadził, kiedy ty mexasem Rzecz pospolita, ma jaxzax stuxane do niego pretensye,
 gdyż z podskarbstwa pokritowania Doda ni otrzymat. Po tem zaskarżem
 wójerrady Sieradzkiego - postanowiono - axiby w przytomnosci Królowy i księ,
 xut wyznaxem komisarze, otworzyli skaxymis i piirme wrystkie w nich za,
 warte proxezaxeli; do przeniexenia ich ze skarbu - wyznaxono biskupa
 Poznańskiego - kaxtelana Łęczyckiego - Torriańskiego - Kszukę i kaxw,
 nika Łęczyckiego - Matczyński za potajemnem przyxroleciem komisar,
 ry, imówionych wrystax twixi - skórzau wry pitne xtotax zrcami usn,
 nax i do domu smego przeniost. - Co gdy się wydato - biskup Poznański g^oxi,
 no od wrystkich za xty dozór stroporany, stinnaxyt się iż niemiata że
 ni moxi niczego zaproxezi temu, kłótemu nie dawno Rzecz Pospolita
 niemy nie zaproxezata, zkuł się okazuje m^oaxa Łatniski iż w^oxtokroce w^oz^o,
 stixi są ci którzy koxymde wryx^odują, jak ci co ją xnoszą. - Po xomido,
 waniu skaxymis wry Matczyńskiego wójerrada Sieradzki oddalit się, xato,
 zyraxxy protestaxye, proxeim nieprawnemu usunięciu depozytu. -

Tegoxi dnia Łatniski odwiedził wójerradę Ruskiego, który umiowinniat
 się i dorodxit, że wartosć jego dóbr ziemskich, w^oxtaraxye może na pretensye
 Rzeczy Pospolitej. - Biskup Ptocki przyrodxi catę z nim roz m^ore, z kłórej
 jawnie okazuje się, jego kn Matczyńskiemu niechżei i w kłórej z m^oaxe,
 znajdujem, a motto tempore, illum longa imo perpetua Desidia eo de,
 ductum, ut nihil curare vellet, nihil proset proster pecuniam. - iż od daw,
 nego czasu, dnyie narret cięgte lemistro, do tygo go przyriedto, iż o ni ani sta,
 xai się mógł, ani chiał - jak tytko o piemiędzy - Na konfederacyj Generalnej
 Warszawskiej

Warszawskij dnia 29 Sierpnia R 1696 - wyznawony był Materyński, między komisarzami mającemi prosiętrzećai przystajności około Ciata królewskiego, do rimej wyznosi go nieurzyto - Konfederacyę, tę podpisał Materyński in vim rehabilitationis. Jego to obraz z Jabłonowskim kuztelnem krakowskim obrać chcieli sobie za oprickimów królewskich Aleksander i Konstanty, zdaje się bowiem iż wojewoda Pułski był raczej ze strony królowy, jak królewicza Jakóba. Do śmierci króla Jana puszony zostal i obiey parskiril który był wiele traktum narobił; był on przeciwr królowy wyznawony a wóit tytuł: „Korona królowy Jmci z królewiczem Jakóbem o terazniejszych rzeczach. Pismo to satyryczne znalaxtem w rękopismie orzechowym noszącyom tytuł: „Congeries variorum Notatorum” a znajdującym się w zbiorze moim. - W nim dwie rozmiarki czytam o Materyńskim: Królowa w jednym miejscu mówi, „Przerobtam i Dawa wojewodę Pułskiego i pratorow, z ktorými najwiękza była przy Kielcach i plotkach zabawa, że wszyscy, od najpierszego aż do ostatniego adziernie, go, byli na zawołanie moje.” In drugim miejscu królewicz Jakób mówi: „Trzeba było co narzucić o zbiorze wojewody Pułskiego, na którym stusanie Rzecz Pospolita precluduje a W. R. M. wyproradził go kaxatás i nielarakoni chuz, już na samionach będący wrócił, ale o tem mówić nie chce, a zaś się Ojczyzna zpostrzeże.” - Katuski w miesiut między pismami swymi, odpowiadając Tacińskę Anonima na ten parskiril /: Tom 2.º str 52. / w której to storca znajdujemy: „Nie ominał niepokojny i ślachy autor, wojewodę Pułskiego dawnych obycajowoladorieka, który żyje z odkrytem crotem i pieriu, podtry prupisów errum, gelieronych.” Że śmiercią króla Jana, zezedł nierny jego przyjaciel z widokm sriata. - Ostatnia jego wyznosić była strziba przy cielu królewskim - dopotrniszy jej, do żadnej miszej sprawy nie nalezat i wrócił bo w R. 1697 zezedł z tego sriata. Do śmierci jego oddarano mu jednak sprawiełtriose szerególniej za utrzymawie karnowu iot, mierza drowskiego który pod jego dowódxtrem zostanul. R. 1699 Stanisław Godlert, str rejent kancelaryi królewskiej - starosta Mercki pizyc do Prebendorskiego woje, wódy Malborskiego, mówi: „nie zapędnił, miszej zmarłego Materyńskiego, wojewody Pułskiego, którego stoićka i ostrą przeciwr drowskiemu iotmierzowi iuronoś, parz samu porównawie dxiśaj, na chratę obróciła się.” Materyński jako przyjaciel i promicorik króla Jana, miał wiele nieprzyjaciół, którzy niechętnym okiem patrzyli się na zbywanie jego i na wyzniesienie się aż do godności Senatorskiej z drobnego raduchica. Głównym jego nieprzyjacielem był Odronax, wojewoda sieradzki a i w pismach bis, kupa Katuskiego przeleja się ruzdnie nieprzychylności dla niego. Cyli Materyński zastąpił na tę niechęć i na różne posądzenie przeciwr niemu rozsiłowane z trudności

teraz przychodzi myrzec. Wrazony za Jarowitya krolowskiego, wicm on miat nieprzyjaciol, nie idzie jednak zalem, wiecy przy przyznania i wzajemnosci dla krola z miosciami, dobra publiczne, nego pogodzie nie miat. - W Polsce Jarowityam kloty tak uszte trapit mru kraje znauym nie byl i nigdy utrzymal sij nie swigt. Tu znalismy Garvestonow, De, Spencerow, Olivaresow i Suinow. - Za Diastow zaledwie jeden tego rodzaju przy, krad znajdujem, w tymiesieniu Sieiecha za Wladyslawem Hermanem Zygmunta III° obliczicami byli Polacy. Wladyslaw IV^{ty} Kazanowski, jednak wplyw i w nigdy wzajemnym sij nie stat, thliki krolowie polny przyjaciol, powiernikow - ale zausznikow i Jarowityow nigdy - Goworek za Leszka, Zbigniew Oleinicki za Wladyslawem Jagiellly, Jan Lamojstki za Stefana Batorego, posiadali zwrotny, wplyw krolowski, ale bedac jej godnymi nie wzbudziliami tez doradcami i przyjaciolami krolowskiemi wzami bydz powinni. Marek Matczynski choc nigdy przetrwalnie na sprawy Państwa nie wplywal, przeciwnie obradził zaradowi i niechegdy z stannu wiczsze, wzniel sij do najwyzszych dostojenstw i dorzedl do znakomitych bogactw. - Lesz. cary krolowi za xte pozostal wzina i z doswiadczony, wic, nosi starcyo przyjaciela, klobemu wzimien byl ocalenie zycia wojnie wynadgrodzil.

Jezeli Matczynski wzbogacil sij w wstnyach Kraju i krola, czisli tez zbio, row swoich, na cel grandainie obywatelski przyznawyl. Z nich 2000 czerwonych stotych, ktore na oczyszczenie foss miasta Groorn zapisal, zabrane zostaly na potrzeby Rzeczypospolitej - dopiero w R. 1703, stawka Konstytucya, ktora pod tylnem: Prabilno miasta Groorn w nast, pnykach wyrazach brzmiala: Karodziejajze prace, lindy, koscia miasta naszego Groorn, ktore podczas incurrui Szwedzkij zminoney, idze torem Antecessorow swoich, wicm i mczanie, przy dostojenstwie swoim i castej Rzeczypospolitej powicito - wzaru, jemy axebj 2000 czerwonych stotych testamentem godny pamienci Wielmoznego Matczynskiego, wojenady ziem ruskich na emendacye foss beyorawne a przez Karol Koronny na pilne Rzeczypospolitej potrzeby wzuste, temu miastu Groorn, Karol Koronny jako najprzedziej wyliczyt. / Volum. Leymm Tom 6ty /

Taki byty zbiozy Matczynskiego, jaki z nich wplywk czynit, przekonamy sij najbezniej z pisma ktore ostatnie role jezo obejmujze, skreslone bylo w tych godzinach w ktorych jak jak sam na porzektu jezo myrzekt, ani xmyzlat ani fatyru dopuszcza sij nie mozna -

Wmierz 12° Marcia 1880

Niniejsze wypisy dotyczące rodziny Matczynskich pozyskiwano z Aktów znachodzących się w bibliotece pny księże Wąszkim i nieklonnych w mojem posiadaniu znachodzących się tudzież z metryk parafialnych od R. 1684 prowadzonych jako też z konygnacyi pochowanych w kryptach kościoła pw. Łazarzkiego. W metrykach daty dotyczące rodzin sabańskich często są niedokładne niezadłypyratem w nich od teksta Tawuskiego. Konygnacya pochowanych w kryptach kościoła pozyska się od R. 1720.

W przepobezczeniu dostojności i urzędów ziemskich do których porwiskzej czasu nie były przypisane żadne obowiązki użytem wskazówek danych w dziele Joachima Lelwela Tom IV^{ty} Dostojności i urzędy - jak następuje:

Succamerarius Podkomorzy

Capitaneus Starosta.

Vexillifer Chorąży

Judex Sedzia

Dapifer Stolnik.

Locidator lub Pincerna Cześnik.

Venator Lorzcy

Subjndex Podszewek.

Subdapifer Podstoli

Subpincerna Podczaszcy.

Eurifer lub Gladifer Miecznik.

Thesaurarius Skarbnik.

Tribunus Wojski

Gubernator Horodniczy

Laboriosus - Honestus - Famulus - Ingenuus stuz, do oznaczenia

W Toszcu - Miexzcu - Rzenniednikow - Ukonych

Winnierz dnia 15te Marca 1880

Karol Tomnicki

Wypisy

Z Akłow, metryki chrztu kościoła parafialnego ludzich
z konsegnacyi pochowanych w kościele po Popijarskiem
w m. Wąrzcu dotyczące rodziny Materzyńskich
W skróceniu zamiast syn i córka wygło liter S i C.

Ochrzczeni ~	Chrzestni ~
1685. Anna C. Stanistawa i Łopii z Materyni, skich Jankowskich - matka Nowina	Stanistaw Sorkala z Wąrzca Magdalena Łaręska.
1686. Teresa C. Stanistawa i Łopii z Materyni, skich Jankowskich	Jan Polanowski. Elżbieta Siekierzyńska z Rusina.
1689. Wojciech S. Stanistawa i Łopii z Materyni, skich Jankowskich miecznik podolski.	Konrad Dominik Lempecki proboszcz z Wąrzca. Marya Trzbińska z dzwina Betzka z Leszczkowa.
1690. Konstancya C. Stan. i Łopii z Materyni, skich Jankowskich miecznik podolski dziedzie Rusina.	Franiszek Jankowski. Panna Krystyna Ghiska.
1691. Łukasz S. Stanist. i Łopii z Materyni, skich Jankowskich miecznik podolski dziedzie części Rusina.	Franiszek Jankowski Marya Trzbińska z dzwina ziemsku Betzka z Leszczkowa.
1693. Aleksander S. Jona i Maryji Skorzenickich z Rusina.	Stanistaw Jankowski miecznik podolski. Marianna Pomorska z Morakowa.
1695. Adam Michał S. Jona i Anny Drzemickich z Morakowa.	Michał Polanowski chorąży podolski. Anna Lipska.
1695. Antoni S. Stanist. i Łopii z Materynich Jankowskich miecznik podolski	Michał Pomorski z Dzwina. Anna Drzemicka z Morakowa
1696. Stanistaw S. Stanist. i Łopii z Materyni, skich Jankowski urodzony pozabiecin ojca.	Marek Materzyński Kudzia z Rusina.
†. 1697. Marek Materzyński na Wąrzcu i Słobowic Wójcioda Brucki, zatory i el kniosta i rkoł Pijarskich w Wąrzcu zmarł w Jurorowie skąd ciasto jego przeniesione do kościoła Wąrzckiego i pochowane pod presbyterium w miejscu muru obiedzionem	
1698. Katarzyna C. Samatorum Mikotaja i Anny Latinowiczów	Marek Materzyński Teresa Lepkowska matkonkorie z miasta Wąrzca. Ojciec chwały dziedzie wzmiankowanego miasta - matka chrzestna dzierzawczyń miósek Usnicza z Wąrzca.

Ochrzczeni.	Chrzestni.
1699. Katarzyna Wiktorya C. Kazimiera i Łopii z Materyńskich Lipskich mieszni Norogrodzki z Rusina.	Marck Materyński z Wąrzca. Marya Jankowska mieszni kórna Podolska z Rusina.
† 1699. Benedykt Wilkorski siostrzeniec Wójcody Materyńskiego dziecina Krocenra w ostatniem rozporządzeniu zapisat dla Kolegim Wąrzackiego 4.000 Kóp. przeniost ni do mieszności w Marcu - pochowany w kościele Wąrzackim.	
1699. Jan Marek 30letni Turck ochrzczony.	Jan Sietkierzyński Marck Materyński Łopia Lipska chorąży Norogrodzka z Rusina Teresa Drzewiecka dzierżawczyni Moskora.
1699. Michał 30letni żydek z Wąrzca ochrzczony.	Marck Materyński z Wąrzca. Marya Jankowska mieszni kórna Podolska.
† 1700. Franciszka z Poxnadortkich Trębinzka czernikowa Drohicka żona Anto., niego Trębinzkiego czernika zmarła w Puchciemku pochowana w kościele pod kaplicą przeniostnej Maryi panny.	
1701. Eleonora C. Kazimiera i Łopii z Materyn- skich Lipskich z Rusina.	Aleksander Cierniski. Marya Jankowska mieszni kórna Podolska z Rusina.
1701. Jan Parret S. Stanisława i Maryanny Kostekich.	Jan Myszkowski Marya Jankowska z Rusina.
1703. Jan Aleksander S. Marka na Wąrzcu i Anny z Sietkierzyńskich Materyńskich.	Benedykt Iwanicki mieszni Łydomirski Anna Pomatorzka. Kazimierz Lipski chorąży Norogrodzki Petronela Iwanicka mieszni kórna Łydomirska.
1703. Dymitrz Franciszek S. Wójcicha Ho- ryana i Anny z Parlihorńskich Krze- minskich z Kusiarszyna.	Michał Szymon Dybrowski student. Anna Materyńska dziecina Wąrzca ks. Dominik Pampelki probosz. Wąrzki diekan.
1703. Teresa Jadwiga C. Kazimiera i Łopii z Materyńskich Lipskich.	Materyńska dziecina Wąrzca. ks. Dominik Pampelki probosz. Wąrzki diekan.
1704. Kazimierz S. Kazimiera i Konstau- cyi z Pastukich Wierzbowskich z Lerzorkowa.	Marck Materyński dziecina Wąrzca Anna Pomatorzka obligatoria z Moskora.
1704. Anna C. Jemai Maryi z Durakowskich Krmickich z Nieuorii.	Flyacynt Łoś dziecina Petki Anna Materyńska dziecina Wąrzca

Ochrozenia

Chrestni

1704. Teofil S. Parca i Teresy z Dogniszow Kobylinskich z Hulera.

Gregorz Dnkorwski z Hulera.
Zofia Lipska chorazyna Nowogrodzka z Rusina.

1704. Piotr Parca S. Jaua i Marysi z Macedonskich Kobylinskich Horod, mierz z amku Warezkiego.

Hyacynt Los Instygator krolowicki
Zofia Lipska chorazyna Nowogrodzka
Kazimierz Lipski chorazy Nowogrodzki.
Marya Wojdanska
Teodor Wojdanski

1705. Marya C. Marka i Amry z Sietki, rzymskich Materynskich dziedzic miasta Warezka.

Ignacy Kurczynski Kurator Starinski.
Katarzyna Korczynska.

1705. Franciszek Antoni S. Kazimierza i Zofii z Materynskich Lipskich chorazy Nowogrodzki

Konstanty Bonaventura Detzecki z Kniatyna.
Zofia Lipska chorazauka Nowogrodzka.
z Rusina.

1705. Indrik Aleksander S. Hyacynta i Rozali z Kmieckich Iramieckich.

Hyacynt z Grodkowa Los sędzia; seu vice Capitaneus palatinatus Detzeusis;
Zofia Lipska chorazauka Nowogrodzka
z Rusina.

1711. Agata Dorota C. Kazimierza i Zofii z Materynskich Lipskich chorazy Nowogrodzki.

Antoni Jankowski student.
Konstancya Merkoniowna z Rusina.

1711. Litwinowscy honorci z Kniatyna.

Tomasz Rudzki chorazy Horodelski student.
Katarzyna Lipska chorazauka Nowogrodzka.
Jozef Lipski chorazy Nowogrodzki student
Aleksandra Losionna sędzianka grodzka Detzka.

† 1713. Kazimierz Lipski chorazy Nowogrodzki zmarly w Listopadzie podtry smego zyczenia i pokory pochowany w Kosiele przy najniższy stopniu schodow dwugrupy azelby przez karwego z przechodzacych byt nogami Deptarym pomienasz do grobowi niema niwego przystepu.

† 1718. Zofia z Materynskich Lipska chorazyna Nowogrodzka sknisza w propleksyaz oddata Bogu ducha. Ciało sprowadzone z Rusina pochowano w Kosiele.

1718 Antoni Swierawski trojcki Detzki dziedzic Teclorra postribit Maryę Trzebinku, czesmitkownę Drobieka dziedziczkę Lesz z Kozra - przytomni Antoni Swierawski mierzmitk bytomni brat zemi, cego iuz. Bziutki, Dąbrowny, Bohusz, Bielski

1719. Dymitr Lebedowicz rejent kancelaryi grodzkiej w Betzie poślubił Katarzynę,
Lipską chorążką Nowogrodzką dziedziczkę Rusina. Świadkowie: Antoni Trę-
biniski dziedzic Leszczkowa, Antoni Trębiński dziedzic Przemysła Bohusz
dziedzic części Rusina

Ochrzczeni ~

Chrzestni,

1720. Bękart.

Jan Bohusz dziedzic części Rusina.
Katarzyna z Lipskich Lebedowiczowa z Rusina.

1720. Sofia Anna C. Jana i Maryi z Jankow-
skich Bohuszów dziedzic Rusina.

Antoni Trębiniski dziedzic Leszczkowa.
Katarzyna Lebedowiczowa,
Józef Lipski
Katarzyna Skrzyszewska.

† 1721. Wojciech Bohusz Tomasz Ostrucki student głębni pochowany w Kosiele

1721. Józef Antoni S. Jana i Petroneli z
Gedminów Borowskich administrator
Mycowa.

Antoni Trębiniski członek Drohicki
Katarzyna Lebedowiczowa rejentka Betzka.

1722. Wojciech Stanisław ochrzczony żydek
20 letni. ~

Frauciszek Polowowski miecznik Podolski
Antoni Trębiniski członek Drohicki.
Frauciszka Neuchowa
Tomasz Kawinski.
Katarzyna Lebedowiczowa.

1722. Antoni S. Karimierza i Sofii Skw-
rowskich z Rusina.

Józef Altkiercki
Petronela Lipska chorążyna Nowogrodzka
wzajem z Rusina.

1722. Teresa C. Antoniego i Teofili Jankow-
skich miecznik Podolski.

Antoni Trębiniski członek Drohicki.
Katarzyna Lebedowiczowa.
Józef Lipski chorąży Nowogrodzki
Petronela Lipska

† 1722. Wzrost w grobach konicelnych zrtotki Teofili Jankowickiej

1722. Helena Petronela C. Jana Karimierza
i Maryi z Jankowskich Bohuszów.

Dymitr Lebedowicz.
Lipska chorążyna Nowogrodzka.
Józef Lipski chorąży Nowogrodzki
Katarzyna Lebedowiczowa rejentka Betzka.

1723. Marya C. Józefa i Elżbiety z Boż-
kowskich Niececkich.

Antoni Trębiniski, Marya Swierawska.
Wielska, Krzysztof Tomasz Kawinski.
Jan Bohusz z Janna Zagroiska.

Oczekzani

Chrzestni

1723. Marya C. Marcina i Apolonii z
Deborstkich, Baranstkich.

Jożef Lipstki,
Marya Mlebarska

1723. Aleksander Karayński poślubił Annę Wiśniewską - przytomni: Antoni Trębinski,
Jożef Lipstki chorąży Wołogrodzki Antoni Jankowski miecznik Podolski.

1724. Jygmunt Krzysztof S. Jauu Kazimie-
rza i Maryi z Jankowskich Bohusów
Torwzy Trębelski dziecięcażsi Rusina.

Antoni Jankowski miecznik Podolski
Katarzyna Lebedemierowa rejentka Petzka
Dymitr Lebedemierz
Petronela Lipstka wżycyż x Rusina.

1724. Antoni Jankowski z Lmiatyna poślubił Apolonii Baranowską 2^g matxci,
stra - przytomni: Antoni Jankowski chorąży Podolski Jożef Lipstki chorąży
Wołogrodzki, Antoni Karadzki, Antoni Deborstki.

1726. Barbara Anna C. Jaua i Heleny z
Jaslikonstkich Gregorzewstkich.

Michał Dystrzykowski,
Teresa Bohusz x Rusina.

1727. Sylwester Jau Jożef S. Antoniego i
Anny Jankowskich x Rusina.

Gregorz Jasłowski
Katarzyna Lebedemierowa rejentka Petzka
Dymitr Lebedemierz rejent grodzki Petzki
Krzyszyna Lychowska.
Jau Bohusz Torwzy Orzucki,
Panna Dorota Lipstka,
Jożef Lipstki chorąży Wołogrodzki
Panna Katarzyna Wiśniewska

1728. Aniela C. Jaua i Heleny z Jaslikon-
stkich Gregorzewstkich x Rusina.

Kazimierz Bohusz
Teofila Bryndajna x Rusina.

1728. Woicich Piotr S. Jaua Kazimierza i
Maryi Bohusów Torwzy Orzucki.

Antoni Jankowski miecznik Podolski,
Katarzyna Lychowska.
Jożef Lipstki.
Anna Jankowska x Rusina.

1728. Piotr Aleksander S. Dominika i
Maryi Dybinskich.

Antoni Trębinski Capitanus Sarnogorensis.
Bohuszowa.
Petrzej Niciecki.
Barbara Trębinska Capitanus Sarnogorensis.
M. Chybinski.
Teresa Bohusówna

Ochrzczenia

Chrześciana

1729. Woiwich S. Stefana i Katarzyny
Pacauów.

Kazimierz Bohusz
Barbara Trębinska Capitauna Tarnogórczys.
Antoni Wierzbicki.
Marya Wierzawska wojska Petka.
z Luszczkowa.

1729. Grzegorz Mawij S. Jana i Heleny
z Jaslikowskich Grzegorzewskich

Kazimierz Bohusz
Barbara Traszkienczówna.
Józef Lipski
Katarzyna Lebedowiczowa.
Michał Prxytuski
Dorota Lipska.

† 1730. Pochowano w kościele M. Bohuszównę ~

† 1730. Jan Bohusz Tarny Cwócki pochowany 21° Marca pod otłazem
Chrystusa ukrzyżowanego.

† 1733. Antoni Trębinski exermik Drohiccki oddał Boga ducha w Hołmbin
którego antyki sprowadzone stozono pod otłazem Chrystusa ukrzyżowa-
nego a obok niego przeuciono antyki sprowadzone od R. 1706 pod otłazem
Matki Boskiej Franciszki z Rozwadomskich Trębinskiej pierwszego małżonka

1734. Antoni Ambrosy S. Józefa Antoniego
i Petroneli z Selezynskich Bohu-
szów

Dziad i Baba.

1735. Mawiej i Michał S. Stanisława i
Katarzyny Nowackich.

Józef Lipski chorąży Nowogrodzki.
Elzbieta Trębinska exermizanka Drohiccka.
Leon Bohusz.

† 1736.

Antoni Bohusz 8° Października pochowany w kościele.

† 1736. Józef Bohusz 5° Maja pochowany w kościele.

1737. Marya Agnieszka C. Franciszka i
Anny z Bohuszów Lebedowiczów.

Antoni Bystrykowski
Anna Marya Górska
Józef Lipski
Katarzyna Lebedowiczowa
Dymitr Lebedowicz
M. Traszkienczówna
Jakob Łos'
Marya Bohuszówna

Ochrzelenia

Chrzestni

1737. Antoni Jan S. Stefana i Anny z
Dobruszskich Apontowiczow z
Zmiatyna

Jozef Radecki mieznik Duski.
Helena Dobruszowna.
Jozef M Tokki.
Elzbieta Radekarniecznikowa Duska.

1738. Augustyna Felicya C. Jana i Maryi
z Kosobudzkich Lisarzewskich.

Jdrzej Radecki kazkielanie Lubaworski
Aleksandra Traszkierricowa.
Jozef Lipski.
Helena Dobruszowna z Pusina.

1739. Apolonia Dorota C. Franciszka i
Anny z Dobruszow Lebedowiczow.

Jakob Los.
Helena Dobruszowna z Pusina.

1739. Kazimierz Satriaycki z Luborra polnbit Johanne Jezuorkowska
przytomni; Jozef Radecki mieznik Horodelski Kazimierz Tranicki
chorazy Cerniechowski; Jakob Los chorazy Satyexerski.

1741. Marya Apolonia C. Antonieyi i
Petroneli z Lipskich Dystrykowskich
z Pusina.

Jozef Radecki mieznik Duski
Barbara z Nenchow Trzbriska exis.
nikowa Drobiicka.

1742. Marcin Romiatowski polnbit Marye Traszkierricowne przytomni;
Wojciech Jartocki, Lukasz Trzbrinski exemnik Drobiicki Antoni i Michal
Dystrykowsy - Jakob Los chorazy Satyexerski.

† 1742. Anna z Dobruszow Lebedowiczowa z marta B. Lipca z Torona obok
zwTok jej ojca w kosciele.

† 1743. Marcin Trzbrinski exemnikieriez Trzbowelski pochowany w kosciele.

1743. Jan i Marya bliznista honestorum
Dominika i Barbary Pokrzywnickich.

Michal Dystrykowski
Helena Dobruszowna.
Stanislaw Abrozeki.
Marya Norracka.

1743. Jakob Ignacy S. Antoniego i Petro,
neli Dystrykowskich.

Stanislaw Gorski
Katarzyna Chmielecka.
Antoni Chmielecki.
Helena Dobruszowna z Pusina.

1744. Jan z Dukli Judasz Tadeusz Lar n
ronty S. Jozefa z Lipy Lipskich i Ele,
nory z Gusienskich.

Jozef Radecki mieznik Duski. Katarzyna z
Lipskich Chmielecka mieznikowa zydaworka
Antoni Chmielecki mieznik zydaworki.
Dorota z Lipskich Gorska exemnikowa Uraszow,
ska, Helena Dobruszowna Torowanka Czruska
z Pusina

Ochrzczenia

Chrzestni

1745. Helena C. Józefa i Eleonory z Ga,
sieckich Lipskich z Pusina.

Chrzest z wody.

1745. Jan Job S. Antoniego i Petroneli
z Lipskich Bystrzykowskich z Pusina.

Kazimierz Norodelski skarbnik Trocki
Aniela Trębinska.
Józef Radecki miecznik Duski
Katarzyna Norodelska.

1746. Michał Tomasz S. Józefa i Eleo,
nory z Gasięckich Lipskich z Pusina.

Leon Bohusz
Marya z Starobskich Staroborska.

1746. Rozalia ochrzczona żydówka.

Józef Lipski.
Marya Bohuszonowa.
Leon Bohusz.

1748. Katarzyna Urszula C. Adama
i Maryi Witarskich.

Tomasz Lipski
Anna Aniela Trębinska.
Sebastian Tataroniec
Katarzyna Besucha z Chatorie

1749. † Leon Bohusz pochowany w kościele.

1751. Dnia 18^{go} Maja bierzmowaniami w kościele Wąrzskim w czasie wizyty
najpryniębleńszego Biskupa Chetmickiego Józefa na Stupporie

Szembeka Opala niestającej komendaloryi Węgroskiej;

Salomea Barbara Bohuszonowa

Euzebiusz Jan Lipski

Jan Antoni Lipski

Dorota Barbara Lebedeniczonowa

† 1752. Barbara Trębinska z Lesze z kora pochowana w kościele.

1752. Leon Ignacy S. Jakóba i Konstancji
Pialarskich ekonom karstelana
Podlaskiego.

Lukasz Trębinski cześnik dyplomiercki
Aniela Barska.
Józef Lipski i skarbnik Nowogrodzki.
Dorota Lebedeniczonowa cześnikowa Włodzimierska.

1752. Marya Konstancja Franciszka Alie,
krawdra Wrygida C. Józefa z Lipy i Eleo,
nory z Gasięckich Lipskich chrzest,
zyc Nowogrodzki.

Wojciech Bohusz
Anna z Młodeckich Trębinska zuzni,
kora Drohicza.
Tadeusz Lipski.
Katarzyna Górcka cześnikowa
Urządowska.

Ochrzczeni

Chrzestni

1755. Marcin Szawski laborans.

Piotr Górski.
Eleonora Lipska.
Józef Lipski.
Katarzyna Górka.

1757. Agnieszka Dorothea C. Józefa i Katarzyny Symonowiczów z Lubowa.

Stanisław Matczyński
Anna Radecka.
Jan Radecki
Ponrynska.

1757. Jan Kamiński honestus syn kredecera.

Józef Lesiecki Inchaiz Filozofii
Dorothea Lebedewiczowa podkomorzanka
Włodzimirska z Rusina.

1761. Krystyna Tekla C. Józefa i Eleonory z Gasielkich Lipskich wojtki Lubaworskiej z Rusina.

Jadewz Lipski.
Teofila z Czerstkich Gasielka.

1763. Władysława Maryanna Marya Johanna C. Józefa i Eleonory Lipskich wojtki Lubaworskiej z Rusina.

Michał Glogowski Torwarz Horodelski.
Katarzyna de Lipse Chmielcka miesz.
nikońska Lydawczanka.

1764. Lucya Marya C. Franciszka i Isabella Kiełanowskich.

Józef Lipski ziemnik Lubaworski.
Franciszka Witarzka Torwarzyna Borka.

Barret Wydzga skarbnik Grabowiecki postąpił Teresę Przytuską wdowę - przytomną; Michał Glogowski Torwarz Borki; Antoni Wydzga stolnik Grabowiecki; Józef Lipski wojtki Lubaworski.

† 1768. Lukasz Trębinski ziemnik Drohiczyński pochowany w Kosiele.

† 1768. Józef Lipski wojtki Lubaworski spoczywa w Kosiele.

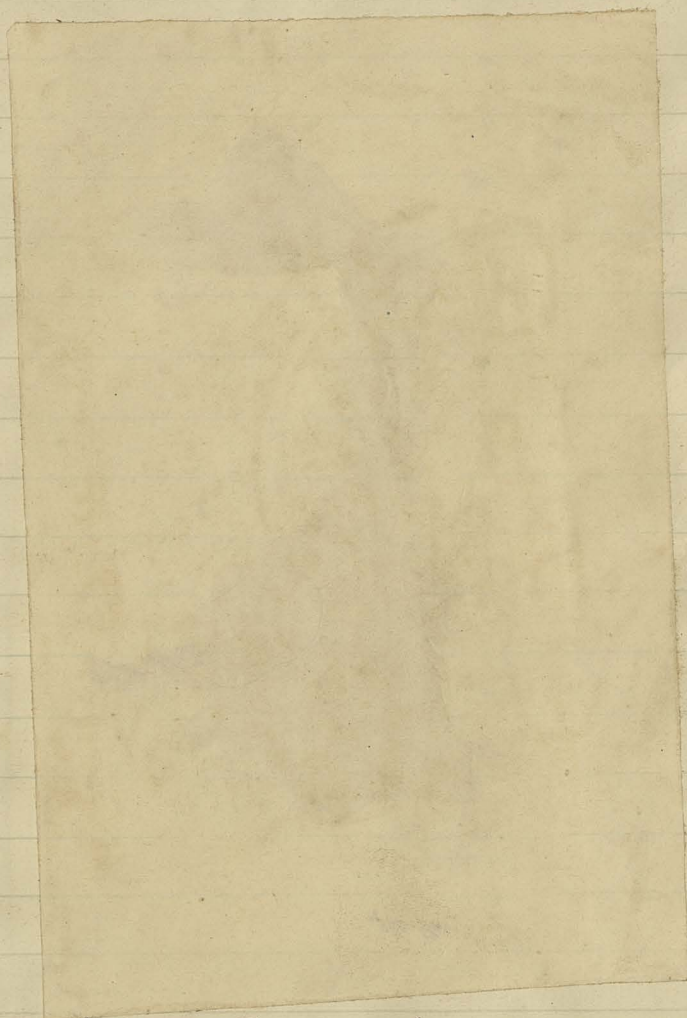
1769. Wiktor Ignacy S. Wójcicka i Isabella z Ciesielskich Arzemińskich ziemnik Grabowiecki.

Kasper Smieszanski ziemnik Horodelski nota.
riusz grodzki Grabowiecki.
Eleonora Lipska wojtki Lubaworska.
Ignacy Hamojski podstoli Mielnicki.
Teresa Satarowiczowa podstolina Smoleńska.
Jakób Trębinski ziemnik Drohiczyński.
Franciszka Lipska wojrzeczanka Lubaworska.
Jan Dolanowski stolnik Horodelski
Tekla Arzemińska ziemnikowa Grabowiecka.

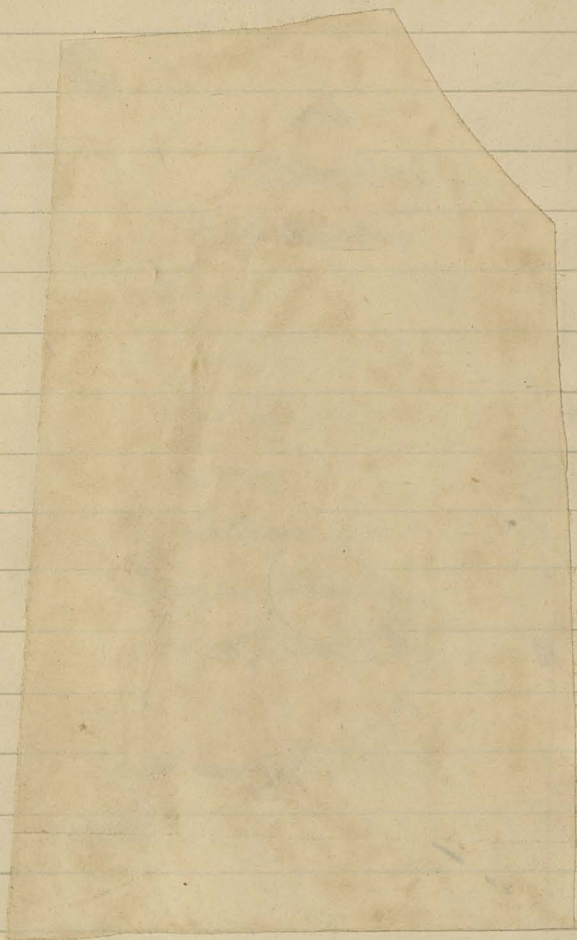
Ochrzczeni	Chrzestni
1770. Felicyan Antoni S. Franciszka i Salomei Kielanowskich.	Kasper Swieczanski' czeimik Grabowiecki Eleonora Lipska. Franciszka Zakrzewski Maryja z Kossowskich Lynczowska.
1770. Salomea Elzbieta C. Wojciecha i Maryi z Ciesielskich Arzemińskich czeimik Grabowiecki z Ausina.	Eleonora Lipska wojzka Lubawowska. Maciej Arzemiński czeimik Grabowiecki.
1771. Symon Judasz S. Gabryela i Maryi Dobrowolskich.	Jożef Kapenauzen Eleonora Lipska. Tadeusz Lipski. Aniela Czermiecka wojzeczanka Lubawowska.
1771. Gabryel Dobrowolski poślubił Maryę Czermiecką czeimikównę Lubawowską, przytomni: Tadeusz Lipski czeimik Lubawowski, Jożef Kapenauzen.	
1774. Kasper Czermiecki Major wojsk Rz. P. z Pusina poślubił Maryę Arzemińską wdowę, przytomni: Laurenty Ciesielski, Michał Kielanowski, Walenty Truskolanski	
† 1775. Anna z Hogorwskich Swieczewska briedziarka Leszekowa matronka czeimikowa Florodowieckiego spoczywa w kościele.	
1776. Jan Piotr Antoni S. Kasprowi i Maryi Czermieckich majora wojsk Rz. Posp.	Tadeusz Lipski wojzki Lubawowski. Teresa Tatarskizówna podstolanka Smoleńska. Laurenty Ciesielski czeimik Grabowiecki. Agata Broxtkowska.
† 1778. Aleksander Sikieryński Capitanus Pruzycensis briedziak Knięcia pochowanym został w kościele 19 ^o Marca.	
† 1783. Maryanna z Charzewskich Sikieryńska zmarła w dniu 21 ^o Lutego, pada matronka Aleksandra spoczywa w kościele	
Od R. 1785 groby pod koniutem propijarskim zamknięto a umarłych chrzestniamentarzu parafialnym we wsi Węgrzyn	

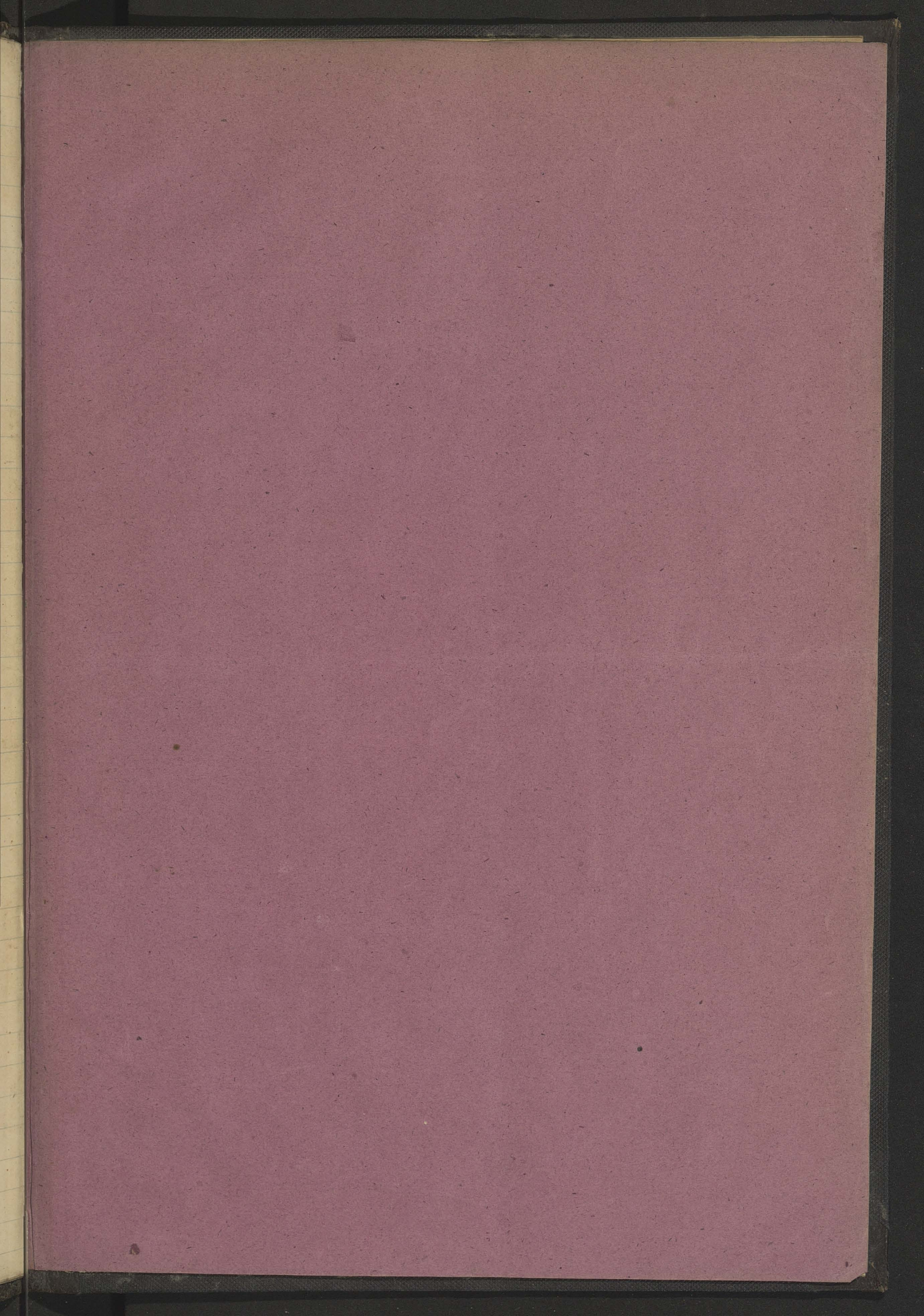
1538. Katozonem zostalo miasto Warzsa obroune z Dwoma bramami Kamyska i Sokalska - oraz Zamkiem obronnym. Dla odróżnienia nazywano miasto nowy Warzsa, a wiec' stary Warzsa ~
- 1528 Krysypin z Oszechowa dziedzie Warzsa pod dniem 20 kwietnia odbudował kościół parafialny w Warzszu wsi przez napady Turków i Tatarów zmieszony i zatwierdza Dokumentem pierwotną erekcyę tego kościoła ~
1671. Krzyżostof Dumin z Skrzywna dziedzie Warzsa zapisuje na kościół parafialny 1000 zł. polsk.
1674. Na skargę Marka Matczyńskiego Kolatora Warzskiego Biskup Chetm., ski Stanistaw z Inbramie Dabcki dekretem w Warzszarrie wydaniem poleca proboszczowi Janowi Zelzinstkiemu ażeby uni samego Kolatora uni jego poddanych w nichem nie niepokoit i w tej samej sprawie przelut do wzmiankowanego proboszcza.
1676. Marek Matczyński komisy koronny prezentuje na proboszcza przy kościele Warzskim ks. Dominika Rampeckiego ~
1684. Dom Wikarego przy kościele Warzskim spalił się wraz z wystykiem aktami parafialnymi i od tego roku powynają się metryki istniejące po dziś ~ Dekretem grodu Detkiiego Stanistaw i Maryanna z Mat., czynstkich Jan Kowsey dziedziec zęsu Rusina obariżzani mieszcał dziezycinę do parafii Warzskiej.
1690. Komplauauya między Markiem Matczyńskim dziedziecem Warzsa a proboszczem Dominikiem Rampeckiem o dziezycinę za grunta roz., dane do miasteczka Warzsa ~
1690. Marek na Warzszu i Michrowie Matczyński podskarbi wielki koronny Detki Pmbierzowski Grojecki utarosta nadaje przyprilej miasteczku Warzszowi klórego kopie, zatuszarn.
1693. Marek Matczyński dziedzie Warzsa fundował kościół scholarum piarum cum Collegio mayno
1695. Lekarzem Wójerody M. Matczyńskiego w Warzszu był Doc. Medycyny Ignacy Agierbaum.
1697. Nastąpiła śmierć Wójerody Marka Matczyńskiego w Jannorowie 10. Lutego
1697. Deklaracya do spadku Marka z Matczyna Matczyńskiego syna Aleksandra Ignarego notaryusza kamienieckiego i Łofii Zagurskiej matczonków a bratanek Wójerody Marka Matczyńskiego ~
Kopie przez Sad Kapturowy Detki wydane posiadam.

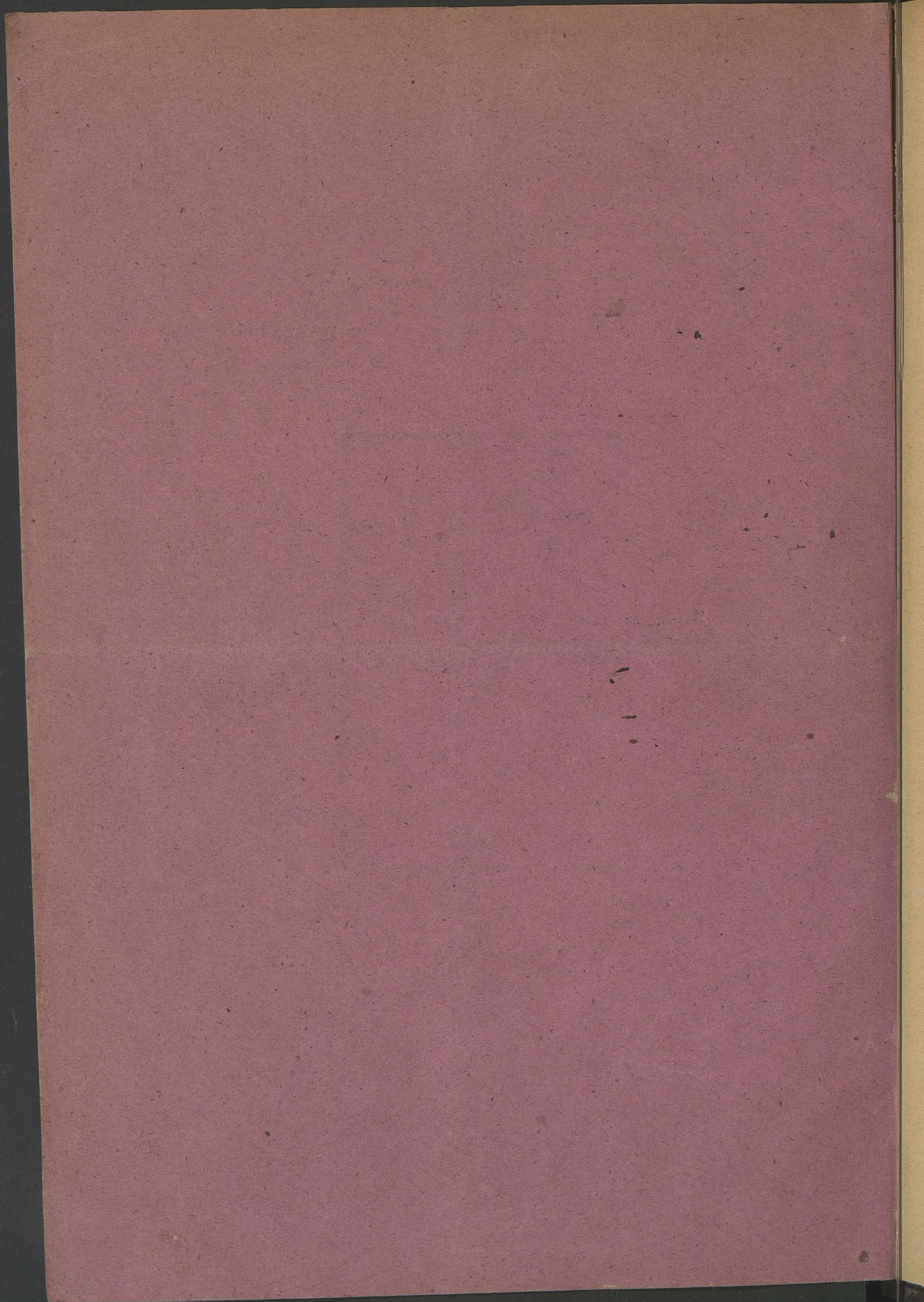
1700. Marek Matczyński zastawia za 40.000 Lt. polsk. Dobra Wąrzę Aleksandrowi Michalowi na Trzaskach i Łaszczowie Łaszczowi kasztelanowi Detzkiemu w Łyżelnicy dzierzarę, a eventualnie dopóty dopóki wyposzygono, serne, nie wyptai ~ Akt dotyczący posiadam.
- 1711 Kontrakt sprzedany między Markiem Matczyńskim a Łaszczem wojenskim, do Detzkiemu dóbr miasta Wąrzę żołnarku Nuśmiera wsi Wąrzę staryego wsi Horodyszcz, wsi Linexa ~ Akt dotyczący posiadam.
1728. Józef Łaszcz dziedzic i kolator Wąrzęa późnij Biskup Andypabrejski Scupra, gau i Oficyat generalny Chetmiski rezydował w Wąrzę 1729 roku ~
1748. Franciszek Salery Potocki dziedzic i kolator Wąrzęa zawiąza kompaniję z kanonikiem kijowskim Stanisławem Bielanem proboszczem Wąrzęskim któremu corocznie 30 Lt. polsk. ptaii obowiązuje się zawiązać dzierzęiny z pól które między miastkami Wąrzęskimi rozdzielni zostaly
1778. Stanisław Potocki Patocki i kolator Kosioła Wąrzęskiego nadaje probosztwo swemu nadmornemu kapelanowi ks. Józefowi Kosiubinskiemu.
1784. Biskup Przemyślski listem z dnia 10^{go} Października pozwała na nowy rozporządzenie Gubernialnego by dewocyę parafialną z dotychczasowego Kosioła parafialnego przemieniono do Kosioła Scholarum piarum.
- 1785 ~ Na nowy dekret Gubernialnego przeznacza się proboszczowi Wąrzęskiemu pomieszkawie w części klasztoru jw. Sijarskiego.
1786. Zgorzał dach na Kosiele i obydwóch wieżach za dziedzictwa Androniego Franciszka Ciesielskiego ~
1804. Joachim Borcia Drzewiecki nabył na własność Dobra Wąrzę
- Z powyższych dat okazuje się wyraźnie że dobra Wąrzę nabyte zostaly przez Wojenrodę Marka Matczyńskiego w R. pomiędzy 1671 a 1674 prawem kupna albo niem w deklaracji do spadku bratauka Wojenrody w Akcie sądu kapturowego Detzkiego przytoczona przytoczona Inskrypcya donacyjna Wojenrody opiewa: inay podpisany daje ten skrypt Assekuracyi i Inbmissyey mojej synowcom memu Pawu Markowi Matczyńskiemu, umyślnie mu Majestwość moją Dziedziczną Takoto miasteczko Wąrzę Wios Wąrzę, Wios Horodyszcz, Wios Linexa Takom sam tych Dóbr od Ichmosiów, Jeyomosi Pawa Dunina Chorążego Buskiego, Jeyomosi Pawa Durymyńskiego, Jeyomosi Pawa Adama Siekierzyńskiego Miecznika Detzkiego nabyłem, modo et Titulo Donacionis, dai, daronai, y zapirai. R. 1711 przeszedł Wąrzę w posiadanie Łaszczów. Narazcie w metryce chrztu przychodzi R. 1757 Stanisław Matczyński bez wszelkiego bliższego wyjaśnienia ~ Dried Konstantego a ojciec Antoni,

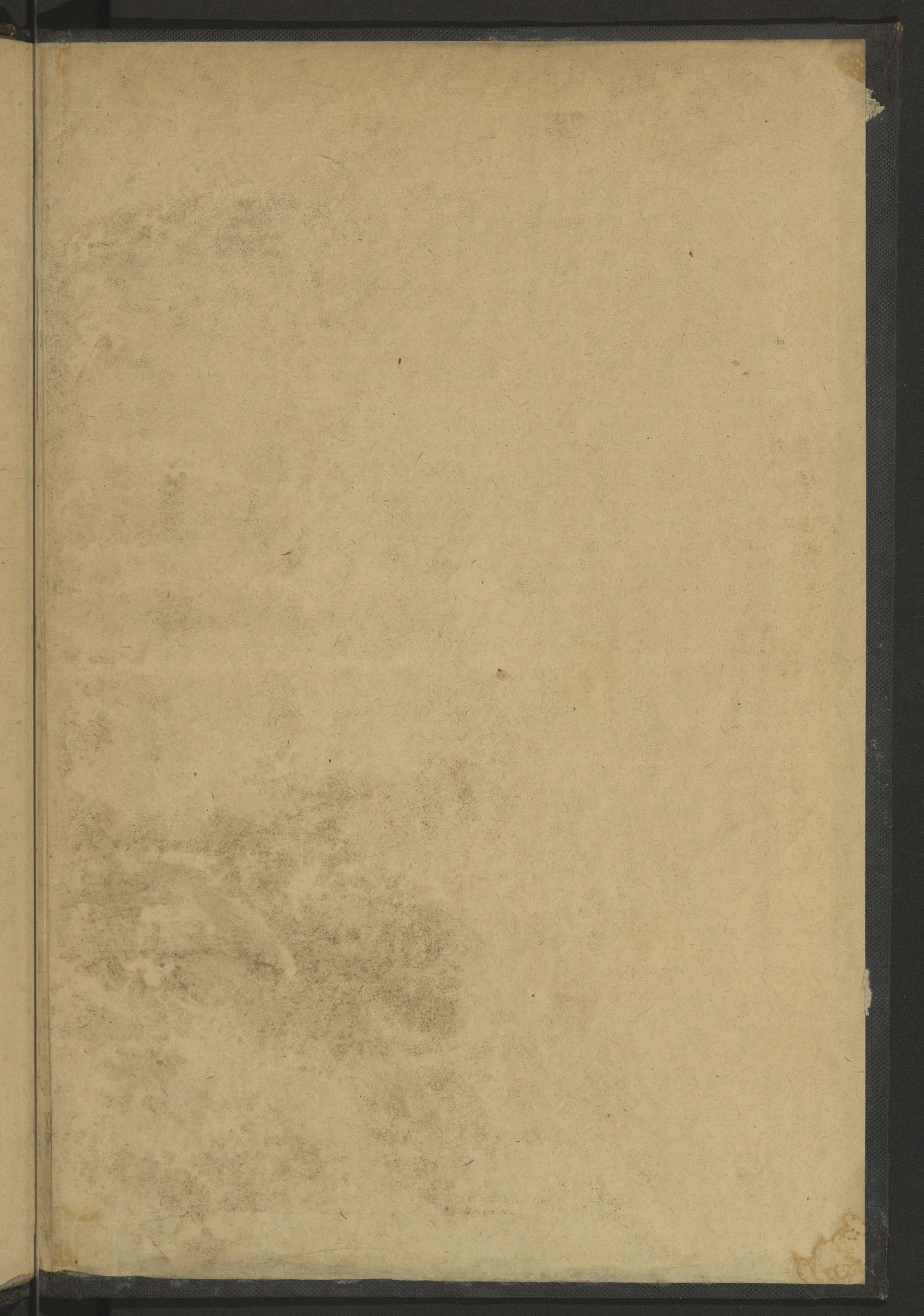

Karel Lomnicki stáncil Wavye 1880
spisat na mas' stáncilové.

Moby Di